GAZETA KRAKOWSKA

Nro 28.

W NIEDZIELĘ DNIA 7 KWIETNIA 1799.

Z Krakowa d. 7 Kwietnia.

Dnia 4 t. m. przybył tu Arcy Xżę Palatyn, powracaiąc z Petersburga, a nazaiutrz d. 5 o godzinie 5 z rana udał się w dalszą podróż do Wiednia.

Z Wiednia d. 30. Marca.

Obiecane od Arcy Xcia Karola obszerne doniesienie o szczęśliwie ostatnią razą przeciw Osterach i Mengen wykonanym attaku iescze nie nadeszło; iednak donosi Arcy Xżę Jmć daley, że nieprzyiaciel d. 23 nawet Stokach opuścił i do Engen się cofnął. Feldmarszałek leitnant hrabia Neuendorf osadził zaraz swoią przednią strażą Stokach, i za cofaiącą się nieprzyiacielską armią iazdę posłał.

Od kommenderuiącego tymczasowo Włoską armią feldmarszałka leitnanta Kray nadeszła wiadomość, że nieprzyiaciel przez zgromadzenie w tym kraiu sił swoich zakrawał attakować Weronę, Etschthal, czyli prawe skrzydło naszey armii; lecz nawzaiem feldmarszałek leitnant Kray połączoną iuż naszą armią między Brentą i Adygą, nad Adygę posunął dla bycia zawsze w gotowości do odparcia dzielnie każdego attaku.

J. C. K. M. Raczył nayłaskawiey wakuiący regiment Wurmserowskich husarow feldmarszałkowi leitnantowi Nauendorf udzielić. J. C. K. M. Raczył rownie konsyliarzowi dworskiemu i sekretarzowi przy Węgierskiey kancellaryi Mikołaiowi Piatsek, iako też braciom iego Krzysztofowi, jenerał wachmistrzowi i Jozefowi poborcy w Trenczyńskim kommitacie, darować dwie kameralne wioski Olloschagh i Herendiest w Krassowskim kommitacie.

Arcy Xżę Karol wydał dnia 20 marca do wszystkich jenerałow pod iego rozkazami będącey armii następuiący rozkaz:

"Zamiary nieprzyiaciela, o których pierwsze postępowanie Francuzkich woysk żadney nie zostawiało wątpliwości, wyiaśniały się co raz bardziey, aż nakoniec okazało się w zupełnym świetle, co Francuzi przez obięcie woyskowych poł żeń do zupełnego ściągnienia woysk swoich

starali się pokryć. Przeciw Gryzonom i Vorarlbergowi rozpoczął Massena dnia 6 z Szwaycaryi swoie nieprzyiacielskie attaki; rozpoczął ie bez wypowiedzenia nawet woyny lub poprzedniczego iakiego oświadczenia. Dnia 15 postąpiło nieprzyiacielskie korpus ku Stokach, attakowało będące tam nasze posterunki i te odparło. To samo uczyniono przeciw Klosterwald i Zosneg. W tym samym czasie, to iest d. 16 kazał jenerał Tarreau przeciw posterunkowi w Salamannsweiller armaty zatoczyć i opanował to mieysce oddziałami iazdy i piechoty; to samo stało się z posterunkiem w Uberlingen. Posterunki jenerała Piazek, zostały aż do Rawensberg odparte, a nawet iedna iego wideta została podstępnym sposobem raniona. Maior Lowaz doniosł Francuzkiemu kommendantowi dnia 20 o tym, lecz gdy go ten do jenerała Tarreau odesłał, żądał ostatni przez trębacza rozmowić się z nim ustnie. Skoro się pomieniony maior do niego zbliżył, zabrał go Francuzki jenerał z całym oddziałem w niewolą; czyn iakiego ieszcze wżadney woynie praktyki nie masz, i który prawo woyny w nayteższych nawet bitwach za niedozwolony uznaie. Podług uczynionego mi teraz doniesienia następuie Francuzka armia na moię przednią straż, odpiera niektóre z przodu stoiące oddziały, i postąpiła aż do Hoskirchen i Kloster Siessen.,,

" Na ciągnące się pasmem tyle zaczepnych czynow, następuie przyłączony tu na końcu list kommenderuiącego jenerała Francuzkiego. Jest on takiey osnowy, iż nie można i nie wypada inaczey nań odpowiedzieć tylko z armat. Wyliczone zaś tu bez przykładu dotąd nieprzyiacielskie czyny, których się od d. 6 t. m. aż do dzisieyszego dnia co raz w większey masie ze wszystkich stron przeciw woyskom, pod moiemi rozkazami zostaiącemi dopuszczono, są takiey natury, iż nic iuż więcey nie zostaie iak zemścić się zdrady i uczynionych obelg w sposobie, iakiego obrażony honor pod moiemi rozkazami zostaiących woysk, koniecznie wymaga. Za wszystkie nieszczęśliwe wypadki, które dla cierpiącey ludzkości z tego nowego boiu wyniknąć mogą, winni będą ci odpowiedzieć światu, którzy prawie w tym momencie, kiedy spokoyne zapewnienia powtarzali, nasze woyska w spokoynych swych stanowiskach po nieprzyiacielsku attakowali, a nawet przez napady w naywyższym stopniu nieprzyiaźń okazywali, i to wszystko częścią z przyczyn, iakich w żaden sposob usprawiedliwić nie można i przeciwnych zdrowemu rozumowi, częścią też pod pozorami, którym się historya czasu naszego wystawiaiąc z drugiey strony rzeczy, iasno przeciwi.,,

List Jenerała Jourdan.

Z głowney kwatery Pfullendorf dnia 27 Ventose roku 7 (17 Marca 1709)

Kommenderuiący jenerał armiami rzeczypospolitey w Niemczech, do kommenderuiącego jenerała Austryackiemi woyskami w Szwabii.

" Mci Jenerale! Odebrałem od rządu Francuzkiego rozkaz wkroczenia z armią pod moiemi będącą rozkazami do Szwabii. Gdy kazałem stosowne do wykonania tego rozkazu czynić poruszenia, natrafiałem wszędzie na Austryackie posterunki. Ponieważ nie było moim zamiarem postepować przeciw nim po nieprzyiacielsku, kazałem ich przeto wezwać, aby się cofnęły, na co też one z początku bez trudności ze-

zwalały. Lecz dziś gdy one zdaią się chcieć czynić odpor, mam honor ostrzedz WPana zawczasu, M i Jenerale, iż umyśliłem użyć mocy broni przeciw woyskom pod iego rozkazami zostaiącym, ktore nie będą chciały ustąpić z położeń, które ia podług rozkazu rządu mego osadzić mam. — Przyymiy M i Jenerale, zapewnienie moiego wysokiego poważania.

Podpisano *Jourdan.*

Z Wiednia d. 31. Marca.

Nadzwyczayny dodotek do Nru. 26 *Gazety Wiedeńskiey.*

Przybyły dzisiay kuryerem od Arcy Xcia Karola do J. C. K. Mci pułkownik Richter, od Wenghelma regimentu, przywiozł wiadomość, iż Arcy Xżę Jmć. ktory d. 24. głowną kwaterę z Pfullendo f do Stokach przeniosł, forpoczty aż do Steifslingen, Angeldingen, Rothaslach, a nakoniec w rowninę Leiblingen posunął, gdzie jenerał maior Meerveld 3 armaty zdobył i wiele ieńcow zabrał.

D. 25 attakował nieprzyiaciel rowno z świtem żywo te forpoczty ze wszystkich stron, odebrawszy na prawem skrzydle znaczne z Szwaycaryi, a na lewem od Dunaiu posiłki. Nieprzyiaciel postąpił drogą od Singen ku Reislingen, na Ach ku Engen i od Tutlingen przez Leiblingen ku Stokach w 3 kolomny naprzod. Nieprzyiaciel dział przeciw naszemu prawemu skrzydłu z tak wielką siłą, że jenerał maior hrabia Meerveld, którego przednią straż Arcy X. Jmć dniem przedtym zmocnił, w krotce przymuszony został cofnąć się z iedną częścią swego woyska do lasu między Leiblingen i Stokach leżącego, gdy tymczasem druga część została aż do Schwandorf odpartą. Nieprzyiaciel ścigał w lesie z tak wielką szypkością jenerała Meerveld, że w kilka godzin stanął na drugim końcu na milę rozściągaiącego się lasu, i nawet z iedney strony o pół mile od obozu w Stokach będącego się zbliżył. Zamiarem nieprzyiaciela było zaiść naszym stanowiskom z tyłu, i dla dopięcia tego planu niczego nie zaniedbał. Od godziny 5 z rana aż do 2 popołudniu były ieszcze wszystkie korzyści na stronę nieprzyiaciela, który od lewego skrzydła swego 3 dywizyami postępował. Chociaż Arcy Xżę Jmć kilka batalionow piechoty na zmocnienie prawego skrzydła tego obozu posłał, nie można wszelako było nieprzyiaciela z tego lasu, który naytęższy dawał odpor, ani na moment ruszyć. O godzinie 2 po południu odmieniło się nakoniec to krytyczne położenie, udało się bowiem Arcy Xiu Jmci za naywiększym natężeniem osłabionych iuż woysk przymusić nieprzyiaciela do ustąpienia; z początku był on noga za nogą ścigany, potym z iednego w zgorku w lesie na drugi odparty.

W natężeniu tym poległ feldmarszałek leitnant Xżę Fürstenberg; Arcy Xżę Jmć oddał przy boku swoim będącemu jenerałowi maiorowi Stipstez na mieyscu zabitego kommendę. Ten dokonał tak dobrze powierzonego sobie ważnego zlecenia, iż Arcy Xżę Jmć skłoniony został polecić go szczegulnieyszym względom J. C. K. Mci. W tym samym czasie dystengwował się tak dalece feldmarszałek leitnant Xżę Anhalt Köthen, iż z konia zsiadłszy stanął na czele 2 batalionow piechoty, i te do ognia prowadził.

Kilkogodzinne to bez ustanku działanie, gdzie ieszcze Arcy Xiąże Jmć. pod do-

)2(

wodztwem feldmarszałka leitnanta hrabi Kollowrath 1 batalion grenadyerow, 2 regimenta kiryfserow Naſsau, i Macka posł ł, przymusiło nakoniec nieprzyiaciela do ustąpienia zupełnie z lasu. Ostatnie attakowały nieprzyiaciela, ktory wyszedłszy z lasu znowu się w porządku bitwy do attaku uszykował; biły się z iazdą Francuzką, ktora na grenadierow naszych uderzyła, poczym grenadyerowie nasi odparli piechotę Francuzką; w tey okazyi zabraliśmy poł brygardy w niewolą i iednę armatę zdobyli. Przez stałe i waleczne sprawienie się tych dwoch regimentow iazdy, została nieprzyiacielska iazda zupełnie od partą. W tey okazyi dystyngwował się szczegulniey feldmarszałek leitnant hrabia Rosch, ktory na czele ich uderzył na nie. przyiaciela, iego aż do Liebdingen ścigał, i tylko dla zaszłey nocy dalszego ścigania poprzestał.

Klęska iaką nieprzyiaciel na lewem skrzydle poniosł nakłoniła go do cofnienia się d 26. nazad. Lubo forpoczty lewego skrzydła, naszego w dniu przed tym, to iest w dniu bitwy, przez postępuiące kolomny nieprzyiacielskie od Lingen ku Reslingen, aż do Leustingen spędzone zostały, był nieprzyiaciel i ztey strony d. 26. nazad odparty, gdzie dystengwowali się jenerałowie Xię Schwarzenberg i hrabia Giulay. Dalsze szczegóły obiecuie Arcy Xię. Jmę. poźniey donieść, wraz z wymienieniem dystengwuiących się ieszcze w tey bitwie osob, i liczbę zabitych i rannych.

Z Wiednia d. 1. Kwietnia.

Trzeci nadzwyczayny dodatek do Nru. 26. Wiedeńskiey gazety.

Jak się iuż doniesło poczynił feldmarszałek leitnant Kray w armii Włoskiey wszelkie przygotowania dla odparcia dzielnie, maiącego w krotce nastąpić, podług nadesłych ze wszystkich stron doniesien, nieprzyiacielskiego attaku. Przybyły tey nocy kuryerem od wspomnionego feldmarszałka leitnanta Kray, od Nadastego regimentu grenadierow podporucznik Dietz, przywiozł poprzedeiszą wiadomość, że d. 25. marca wszystkie woyska zgromadzone były w obozie przy Bevilaqua; sam zaś feld. Kray udał się do Legnago dla uczynienia potrzebnych przygotowań. D. 27. zrana słyszano przy Weronie strzelanie z armat, a w krotce nastąpił attak Legnago. Feldmarszałek leitnant Kray wstrzymuiąc garnizonem nieprzyiaciela i zabawiaiąc go, kazał całemu obozowi pod Bevilaqua naprzod ruszyć; nieprzyiaciel był potym z naywiększą odwagą attakowany i ze wszystkich stron odparty. Noc położyła koniec bitwie; wszelako był ieszcze nieprzyiaciel ścigany. W tey okazyi stracilismy 600 ludzi w zabitych i rannych; między pierwszemi znayduie się podpułkownik hrabia Mercandin, ktorego bardzo żałuią. Strata nieprzyiaciela iest nierownie większa, ponieważ poważył się aż pod armaty fortecy przystąpić. Przy odeyściu kuryera znaydowało się około 1000 ieńcow w naszych ręku, i 14 armat z wielu ammunicyynemi wozami zdobyto, ktorych iak się feldmarszałek leitnant Kray spodziewa, ieszcze więcey w pogonie nieprzyiaciela zdobędzie. W bitwie tey dystyngwowali się feldmarszałek leitnant Frölich dowodzący iedną kolumną, jenerał maior Lattermann, potym pułkownicy Sommariva, Rüdt i Apfaltern. Feldmarszałek leitnant Kray obiecuie poźniey obszerne uczynić doniesienie, ponieważ

zaraz po bitwie ruszył z większą częś ią armii ku Weronie, dla wsparcia tam biiącego się z nieprzyiacielem oddziału feld marszałka leitnanta Keim.

Od Army Xcia Karola nadeszła także pod d. 27. marca z głowney kwatery Stokach wiadomość o zaszłych w Vorarlbergu zdarzeniach. W dniach 22. i 23. był jenerał maior Jellachich z pod kommendy feld marszałka leitnanta Hotze przy Feldkirchen od całey siły nieprzyiacielskiego jenerała Oudinot attakowany, przeprawiwszy się ten za rzekę Ill. Jellachich nietylko że naytęższy czynił odpor, ale tak dobrze attak na nieprzyiaciela, iż pierwszy oddział iego woyska do rzeki wpakował. Ostatni attak na Feldkirchen miał Massena sam osobiście z wybranemi przez siebie grenadyerami prowadzić, ale Jellachich utrzymał z naywiększą stałością położenie Feldkirchen, i nieprzyiaciel cofnął się za Ren do Balzer na granicach Gryzonow. Strata w dwoch tych upartych bitwach była z obustron znaczna; wiele Francuzow między ktoremi znayduią się offcyerowie dostało się w nasze ręce. F. M. L. Hotze chwali okazane szczegulnieysze męstwo batalionowi Brooder, S. Jerzego i Peterwardskiego trzeciego.

Z Paryża d. 17. Marca.

Angielski minister przy Toskańskim dworze P. Wyndham i Rossyyski poseł hrabia Mocenigo opuścili Florencyą i udali się do Liworna.

D. 11. t. m. konwoy od 200 żagli wysłanych z Nant, Bordeaux &c. pod okryciem 6 fregat, ktoremi kapitan Lebosec kommenderował, zawinął szczęśliwie do Brest.

Gdy jenerałowi Championet doniesiono o wydanych od dyrektoryatu przeciw niemu wyrokach, poddał im się, i jenerałowi Macdonald oddał nad Neapolitańską armią kommendę. Słychać że iuż do Paryża przybył. Wiele wieści, ktore o nim i iego losie rozpuszczaią, zdaią się bydź zmyślone. Oczni świadkowie zapewniaią, że Championet był ieden z naypoczciwszych ludzi przy swoiey armii. Nie chciał cierpieć rabunkow kommissarzy przy swoiey armii, ale zamiast oskarżenia ich przed dyrektoryatem, sam ich karał.

Dyrektoryat nakazał wyrokiem swoim, aby się bywsi szlachta Piemontcy i Neapolitańscy, mieszkaiący w departamentach nad morskich Alp, Rony i Gard 10 myriametrow (20 mil) od brzegow morskich wewnątrz kraiu oddalili. Nieosiedli we Francyi cudzoziemcy, ktorzy nie są od ministrow swego narodu reklamowani, oddalą się rownie tak daleko od brzegow. Ci ktorzyby się niechcieli temu wyrokowi poddać, maią bydź z granic rzeczypospolitey oddaleni. Ci tylko są od tego wyięci, ktorzy od roku 1789. zawsze we Francyi mieszkali, lub przez rewolucyą naturalizowanemi zostali.

Gromada Bernay w departamencie Eure przysłała 750 Fr. ofiary woienney, które z chwalebnym wspomnieniem od rady starszych przyięte zostały. To iest pierwsza dobrowolna w tey woynie ofiara. — D. 5 w nocy o godzinie 4½ dało się w Nicei czuć trzęsienie ziemi, które iednak nie uczyniło wielkiey szkody. — Rozumią zawsze iż obywatel Sieyes, poseł nasz w Berlinie będzie dyrektorem. Czynią oraz zakłady, że Lareveiller Lepeau wynydzie, i urząd ministra wewnętrznego obeymie. Neufchateau przeznaczaią na inny ważny

stopień. — W Abruzzo, Puglia i w Piemoncie uspokoiono insurekcye. W Abruzzo aresztowali Francuzi brata Neapolitańskiego ministra Acton, który się ukrywał, i Xżnę Carigliano.

Armia Donaiu pod jenerałem Jourdan ma ieszcze bydź 30,000 woyska zmocniona. — Przedwczorem przymuszono na parterze w Odeon wszyskie kobiety do zdięcia kwefow czerwonych i kapeluszow, ponieważ ten kolor przypomina czerwone czapki w czasie systemy strachu i rewolucyyne wydziały.

Po przybyciu tu Ludwika Buonaparte oznaymiono rapporta jenerała Buonaparte o zaszłych wielu bitwach w Egipcie. Rapporta te są datowane zgłowney kwatery wschodniey armii w Kairze d. 20 Vendemiare (17 paździer:) i zamykaią w sobie szczeguły tego wszystkiego co iuż dawniey przez Włochy oznaymione było. W bitwach tych dystengwował się umieszczony przy głownym sztabie, obywatel Netherwoth, będący dawniey w Szwedzkiey służbie. — Poiutrze będzie obchodzone święto samowładności ludu. — W Piemoncie zaczynaią dobra narodowe sprzedawać. — 80 letni obywatel Lamotte Fenelon został o emigracyą, rownie iak obywatelka Mozard aresztowany.

Z Lucerny d. 13. Marca.

D. 10 posłał dyrektoryt do ciała prawodawczego poselstwo o zwycięstwach jenerała Maſseny, po przeczytaniu którego dekretowano, ż armia Francuzka i jenerał Maſsena dobrze się zasłużyli Helweckiey rzeczypospolitey. Dekretowano daley, że dyrektoryat wezwany będzie użyć wszystkich sposobow dla zapewnienia wolności. (Nie ograniczona poniekąd władza) — Jenerał Hotze ma bydź oświadczony za tracącego obywatelstwo Szwaycarskie. — Do historyi nowey woyny należy między innym następuiący czyn:

"Z Urseren (w kraiu Uri) odważyło się 600 Francuzow wtargnąć do kraiu Gryzonow; musieli 4 do 5 godzin przez wysokie iść gory, a często pod pas brnąć w śniegu. Nakoniec zesłabieni spuścili się do zimney doliny. Tam spodziewali się od mocney kolomny bydź wspartemi; lecz znaleźli się tylko sami. Wiele tysięcy włościan z pobliskich wsiow rzucili się na nich. Zaczęli oni więc na wysokie gory uciekać; wielu z nich osłabieni na siłach pozostali się. Zawsze walcząc powrocili do Urserin nazad, gdzie się dopiero oparli. Czyn tych 600 Francuzow w ważnym owym dniu 6 marca iest nayrozstropnieyszy."

Od Renu d. 22. Marca.

Między armiami Arcy Xcia Karola i jenerała Jourdan nic dotąd nie zaszło, i cała uwaga iest teraz na Badeńskie iezioro zwrocona, gdzie się ważnych zdarzeń spodziewaią. Wiadomo iż Ren powyżey tego ieziora przedziela Szwaycaryą od Austryackich kraiow i przyległego Verarlbergu. Jeżeliby się Francuzom pod jenerałem Maſseną udało wtargnąć tam za Ren i potym daley, znaleźliby się w tyle Austryackiey armii w Szwacaryi, która ma jenerała Jourdan przed sobą. Naturalna więc bardzo rzecz iest, iż obu stronni kommenderuiący tam jenerałowie Hotze i Maſsena wszystkich sił użyią, pierwszy dla przeszkodzenia temu, drugi dla dopięcia. Obie armie w Szwabii zdaią się na ukończenie tey decyduiącey walki oczekiwać, co z ich dotąd nieczynności i wysła-

nych z obustron do ieziora Bodeńskiego posiłkow wnosić należy. D. 11 słyszano znowu ciągłą kanonadę, na drugi dzień dowiedziano się, iż Austryackim woyskom udało się rozstrzelać i zepsuć założony od Francuzow kommunikacyyny most na Renie przy Mainingen, niedaleko Feldkirchen. Przeszedłszy Francuzi przez Ren, podstąpili aż pod bramy Feldkirchen i zdobyli na drugiey stronie dwa szańce; lecz te odebrane im znowu zostały bagnetem. Oczni świadkowie zapewniaią, że potyczka d. 11 nader żywa była: tak blisko postąpiono do siebie, że się pałaszem i bagnetem bito. Między zabitemi ma się wiele ochotnikow Szwaycarskich znaydować. Poprzednicze potyczki były niemniey żwawe: jenerał Hotze znaydował się wszędzie gdzie naywiększe było niebespieczeństwo, i nawet iest letko raniony.

Z Strasburga d. 17. Marca.

Wczoray rozeszła się tu pogłoska, że postrzeżono patrole Austryackie w dolinie Kinzing. Zapewniano przy tym, że armia nasza udała się ku ieziorowi Konstanckiemu, i że jenerał Jourdan przeniosł swoią głowną kwaterę do Schaffhausen. Nowiny te uczyniły poniekąd trwogę. Administraya nasza i municypalność oświadczyły swoie posiedzenia nieustaiącemi, i wspolnie z jenerałem przedsięwzięły śrzodki do odparcia nieprzyiaciela, ieżeliby się od strony Kel pokazał. Garnizon nasz wzięty był w rekwizycyą, a garnizon w Kel został woyskami tu będącemi wzmocniony. Kolomny ruchome w okolicach naszych odebrały rozkaz bycia w gotowości — Dzisiay wyszła odezwa jenerała dywizyynego Chateauneuf Randon, w ktorey bierze mieszkańcow wyższego Renu w rekwizycyą, i wzywa kolomny ruchome do udania się na głos ich admi[illegible] i tracyy na obronę granic. " Nieprzyiaciel (mowi w niey na koń[illegible] u) zbliża się, iak mowią, dla attakowania waszey ziemi, a szczegulniey Strazburga. „ — Wiadomość ta niepotwierdza się. Z tem wszystkim gorliwość i dobra chęć, ktore gwardya narodowa okazuie, przekonaią nieprzyiaciela, iż nie będzie bezkarnie attakował naszych granic i naszych fortec &c.

Obywatel Alquier, minister Francuzki w München, przybył tu tego wieczora. Był on rownie iak obywatel Bacher przez oddział Austryackiey iazdy aż do naszych forpocztow przy lesie czarnym odprowadzony. — Przybyło tu kilka kolomn ruchomych z pobliskich kantontonow.

Z Rasztadt d. 17. Marca.

Dotąd nie mamy ieszcze żadney wiadomości o tym, co się działo w armiach. Podług listow z Kel ostygli tam trochy z boiaiaźni, ktorą mieli pozawczoray i wczoray. Postrach był tak wielki, że dwa bataliony popisowych poszło ze Strasburga do Kel, gdzie naywiększe przygotowania do obrony poczyniono.

Ministrowie Francuzcy nie udzielili ieszcze deputacyi Rzeszy oświadczenia wydaiącego woynę, ktore im kuryer przywiozł. Mowią, że wprzypadku rozeyścia się kongresu obywatel Jean de Bry kommisarzem rządowym przy armii Jourdana mianowany będzie. — Konklusum deputacyi na dniu 15 zaparło większością głosow 6 przeciw 3. Ministrowie Saski, Bremeński i Würzburski sprzeciwiali się iego przyięciu.

Oto są dwa pisma, ktore minister J. C. K. Mci d. 14 podał deputacyi Rzeszy:

„Kommissya J. C. K. Mci uwiadomia deputacyą Rzeszy względem iey konklusum pod dniem 11 zapadłego, iż obstaie przy osnowie swoiego dekretu kommissyi pod dniem 4. W Rasztadt 14 Marca 1799.

Podpisano *hrabia Metternich.*

„Kommissya J. C. K. Mci odebrała świeżo od ministrow pełnomocnych Francuzkich przyłączoną tu notę pod dniem 14 (24 Ventose) w okoliczności uczynionego nakazu od Arcy X. ia Karola feldmarszałka i kommenderuiącego woyskiem Cesarza Jmći i Rzeszy, sprawuiącemu interessa rzeczypospolitey Francuzkiey w Ratysbonie Bacher, wyiechania z tego miasta, udzieliła iey deputacyi Rzeszy, w celu uwiadomienia iey o tym. W Rasztadt dnia 14 Marca 1799.

Podpisano *hrabia Metternich.* „

Hrabia Stadion iutro lub poiutrze ztąd wyieżdża.

Z Włoch d. 9. Marca.

Na morzu tak wielka burza powstała, iż kilka okrętow utonęło. Fregata Francuzka, Compo-Formio, od 28 armat rozbiła się na morzu Adryatyckim; lud iednak wyratowanym został. Stary galar Neapolitanski, Karolina napodkał Francuzki bryg, le Fidele, przy wyściu Tybru i attakował go; po żywey bitwie lud Francuzki przytarł do niego i zabrał go. — Okręty Cysalpinowie, Reformateur i Republicain weszły do portu Goro, pokrążywszy kilka dni po morzu. Na wysokości Wenecyi były attakowane od okrętow Orzeł i Donay. Reformateur nie wielki czynił opor i prędko zwinął żagle; ale Republicain zabrawszy po uporczywey walce Orła, pospieszył ieszcze na czas uwolnić go. — Z portu Goro wyszła na morze mała flotylla Cysalpińska, złożona z szalup zbroynych, barkow armatnych i małych statkow; część iey ma się udać na wyszukanie okrętu konstytucya, wyszłego przed 3 miesiącami; obawiaią się, żeby dla budowy swoiey, maiąc 160 wioseł, a mało żaglow, nie rozbił się.

Z Manheimu d. 18. Marca.

Kommenderuiący jenerał Bernadotte przybył wczoray do tego miasta. Kuryer którego odebrał w drodze, i który iak mowią, ma bydź od jenerała Jourdan, przyprzywiozł mu ważne depesze. Nic ieszcze o osnowie tych depeszow nie wiemy, lecz to pewna, że stosownie do nich rozkaz szturmowania Filipsburga cofnięty został. Uważaią tu, że iuż podrugi raz jenerał ten cofa rozkaz szturmowania tey twierdzy, po przybyciu kuryerow od wyższego Renu. Tego poranku wiele wystrzałow z armat, ogłosiły woysku odniesione zwycięstwa od jenerała Masseny w kraiu Gryzonow. Wczoray przybył tu oddział piechoty i regiment dragonow; dzisiay oczekuiemy regimentu husarow, dawniey Chamborant, zwanego.

Z Neremberga d. 18. Marca.

Od kilku dni stoiące w wyższym Palatynacie na granicach Frankonii Cesarskie prawe skrzydło zostaie w poruszeniu. Przybyło wiele iazdy do naszych okolic, ktora się istnie ku Szwabii zmierza. Wczoray postawiono w tuteyszym mieście 500. huzarow Szeklera. Głowna kwatera jenerała Sztaray ma bydź do Donawert przeniesiona; obserwacyyne i go korpus ma być przeciw jenerałowi Bernadotte przeznaczone.

DODATEK

DO Nro 28

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 7. KWIETNIA 1799.

Z Moguncyi d. 18. *Marca.*

Obserwacyyna armia jenerała Bernadotte ma spiesznie być dopełniona, i zgromadzona. Z Belgii i Francyi oczekuią 40 połbrygad piechoty i 30. szwadronow iazdy. Wczoray i dziś zatoczono na wałach cytadeli cieżką artylleryą. Na gorze Kostheimu założono oboz, i aż do Wiekert stoią co cwierć mile ferpoczty iazdy tak właśnie, iak gdyby Austryacy iuż w bliskości byli.

Z Włoch d. 10. *Marca.*

Kommendo ruiący w Piemoncie Francuzki jenerał Grouchy, ruszył z woyskiem z Turynu przeciw insurgentom, i pisał z głowney kwatery Aqui pod d. 2. Marca do Francuzkiego kommissarza Eymar w Turynie, co następuie: "Wczoray opuścili buntownicy Nizza na 3. godziny przed moim przybyciem. Patryoci dobrze się tam sprawili, i buntownikow nim tam weszli raz odparli. Dziś udałem się do Aqui. Jedna kolomna, ktorą z Alessandrya tam wysłałem, stanęła razem. Miasto otwarło bramy, i ieńcy Francuzcy zostali uwolnieni. Wszyscy insurgenci, ktorych republikańskie woyska zetkały, zostali wybici. Kto zbronią wręku natrafiony został był natychmiast rozstrzelany. To spodkało także doktora medycyny Porta, ktory przywodził insurgentom; był on z 30. innemi w Alessandrya rozstrzelany. Mieysce Strevi gdzie się insurekcya wszczęła, i gdzie oddział naszego woyska po zdradziecku napadniono, kapitana Bleyal zamordowano, zostało spalone. Wiele insurgentow powraca do domow, i lubo ieszcze niektore gromady uzbroione są, spodziewam się, iż słuszna surowość przerazi strachem złechętnych. Przedsięwzięte są środki do aresztowania wszystkich hersztow i odkrycia wątka tey insurekcyi. ,, jenerał Grouchy wyprawił także kuryera ztą wiadomością do jenerała Lapoype w Genui, i upraszał przez niego dyrektoryat Liguryyski, aby wszystkich insurgentow uciekaiących na grunt Liguryyski kazał aresztować. Posłano zaraz rozkazy do nadgranicznych straży, i wiele iuż takowych ludzi aresztowano.

Zatargi między jenerałem Championnet i cywilnemi kommissarzami, tudzież Francuzkim ambassadorem w Rzymie doszły iuż były do naywyższego stopnia. Jenerał Championnet, mowią dał się slepo kommissarzowi Bassal i młodemu stronnikowi Robespiera czasow, Julien de Drome, do tych krokow wplątać, ktore pierwszych dwoch przed kommissyą woyskową stawiły. Krotko przed tym, gdy jenerał Championnet do Rzymskiego konsulatu pisał, iż wszystkie iego śrzodki, dążące do opatrzenia ludu w potrzebną żywność, pochwala, i doniosł mu razem o wysłanych 4 statkach ze zbożem do Rzymu, napisał ambassador w Rzymie do konsulatu list, w którym mu zapowiedział, żeby na dal żadnych rozporządzeń jenerała Championneta nie słuchał, tylko się w cywilnych interessach do niego samego udawał.

Bywszy Francuzki minister marynarki Pleville poiechał na Rzym do Neapolu, dla urządzenia tam marynarki. Admirał Renaudot z Brest iest tam w tym samym celu spodziewany.

Tymczasowy rząd w Neapolu składa się z ludzi rożnego stanu: z szlachty, mieszczan, adwokatow, Xży, żołnierzy &c. Większa ich część była pod rządem królewskim za niebespieczne mniemania uwięziona. Wszystko na sposób Francuzki urządzaią, a gdzie się dobrowolnie nie chcą temu poddać, iest mocą i groźbą wymuszone; dla tego zachodzi prawie wszędzie nieukontentowanie, i w wielu okolicach panuie aktualna insurekcya, przez co kommunikacya z Neapolem iest niebespieczna. — Neapol ma iuż także swego Monitora, a co iest szczegulnieysza że go kobieta, obywatelka Elenora Fonseca Pimentel, pisze; pierwszy przykład polityczne pismo wydaiącey kobiety. Nowa ta kapłanka famy iest z resztą rodem z Rzymu, wzięła od dzieciństwa uczoną edukacyą, i ma w samey rzeczy niektóre posiadłe wiadomości; ale przytym iest burzliwego umysłu, i takim sprzyia politycznym mniemaniem, że ią w wielkie podeyrzenie u dworu wprawiły. Z tego powodu była w październiku roku przeszłego uwięzioną, i dopiero za odmianą dawnego porządku rzeczy otrzymała wolność.

Jenerał Mak poprowadzony został do Briançon we Francyi z swoim adiutantem; reszta przy nim będących officyerow Niemeckich otrzymali wolność.

Z Hagi d. 19. *Marca.*

Dyrektoryat oznaymił ciału prawodawczemu odebraną z Paryża przez kuryera wiadomość, o wydaney woynie królowi Węgierskiemu i Czeskiemu i tudzież W. Xciu Toskanii od rzeczypospolitey Francuzkiey, iako też o odniesionych zwycięztwach w Gryzonach przez jenerała Massena d. 7 nad Austryakami, co jenerał Brune przez kuryera odebrał. Jenerał Brune po odebraniu tey wiadomości o wydaniu woyny udał się natychmiast do Batawskiey Brabancyi, dla przyspieszenia marszu woysk Francuzkich, zkąd ieszcze dziś iest nazad spodziewany. Jenerał Daendels powrocił iuż także z Paryża i miewa częste konferencye z dyrektoryatem i ministrem woyny. Widać odtąd między naszemi woyskami poruszenie, z których część iedna zapewne nad Ren poydzie. O stoiących na żołdzie naszym woysk Francuzkich z 10,000 do obserwacyyney armii pod jenerałem Bernadotte.

Z Londynu d. 8. Marca.

Nakoniec odebraliśmy razem wszystkie zaległe poczty z Hamburga, które natychmiast od brzegow w 4 konnym zaprzęgu tu odesłane zostały. Przybyło z niemi przeszło 140 podrożnych. — We srzodę przybył tu umyślny wysłaniec z oznaymieniem o śmierci elektora Bawarskiego.

Hufelanda sztuka przedłużenia życia i Beckmana historya wynalaskow, zostały z Niemieckiego na Angielski ięzyk przełożone.

Z Dublina d. 5 Marca. Dnia 2 był w niższey izbie akt przeciw buntownikom po trzeci raz czytany i do izby lordow odesłany. W liście z Kork donoszą, że admirał Kingsmil odebrał rozkaz mienia wszystkie swoie okręty w gotowości, i wszystkie woyska w tamtych okolicach maią niebawnie obozem stanąć. Korpusa mieyskie odbywaią służbę garnizonową, ponieważ co moment spodziewaią się usiłowań nieprzyiaciela do wylądowania. Bill przeciw buntownikom sprawił z początku obawę, ponieważ zdawało się, że on wszelką sprawiedliwość znosi; ale gdy lord Castlereagh oświadczył, iż on tylko do kryminalnych występkow w celu buntu i buntowniczych dystryktow rozciąga się, wszła publiczność w iego potrzebę i uspokoiła się.

Z Florencyi d. 9. Marca.

Ostatniey niedzieli przytrafił się u nas smutny przypadek w teraźnieyszych okolicznosciach. Obywatel Scepeau, officyer Francuzki, który odprowadzał Krola Sardyńskiego, będąc na około mnostwem ludu otoczony, zsiadł z konia i prowadził go za cugle; koń wyrwawszy mu się uciekał przez tę kupę. Ztąd wszczeło się zamieszanie, officyer był od niektórych ludzi zelżony, a nawet mocno znieważony; potym zaprowadzono go pod wartę, gdzie opowiedziawszy rzecz iak się miała, zaraz uwolnionym został. Rząd kazał natychmiast aresztować winnych, i niczego nie zaniedbał dla zaspokoienia obywatela Scepeau.

Jenerał Lemoine przeieżdzał tędy, iadąc z Paryża do Rzymu. — W tym momencie znayduie się w Florencyi wiele Francuzkich officyerow. — Woyska Francuzkie wchodzą na nasz grunt, ale nie wiemy dla czego i iaki iest cel ich marszu.

Listy z Liworna donoszą pod dniem 6, że z Gibraltaru do Palermo przybyła Angielska eskadra, ktora 7000 woyska wysadziła na ląd, i zaraz wszystkie twierdze obięły. Co moment oczekuią w Palermo eskadry Rossyysko-Tureckiey.

Z Moguncyi d. 19. Marca.

Jenerał Bernadotte opuścił Moguncyą z całym głownym sztabem; w Manheimie założy swoią głowną kwaterę. Dano rozkaz 10,000 woyska do zgromadzenia się w Strasburgu, dla udania się potym na Koibis do lewego skrzydła armii Jourdana. Kommendę nad temi woyskami odebrał jenerał Laroche. Mowią także iż wielka część armii obserwacyyney będzie w poruszeniu, i że kommenda na nizszym Renie i działanie przeciw Filipsburgowi będą powierzone jenerałowi Colaud.

DONIESIENIA

Drukarnia Jana Maya w Krakowie dotrzymuiąc swego przyrzeczenia wydania na widok publiczny *Orlanda Szalonego*, przekładania Piotra Kochanowskiego, donosi publiczności, iż obydwa tomy iuż są gotowe, i prosi Prenumerantow aby ich raczyli odebrać. Szacowna Publiczność darnie cokolwiek spoź-

)*(

nienia, w wydaniu tego drogiego zabytku literatury Polskiey, ile że liczba prenumerantow nie odpowiedziała kosztom na wydanie iego. — Dzieło to kosztuie teraz we 2 Tomach blisko 60 arkuszy wynoszące in 8vo maiori na kleiowym papierze zło: Pol: 18. Jeżeliby kto życzył sobie mieć go do biblioteki na papierze *Velin* potrzeba żeby się zawczasu zgłosił, bo tylko kilka exemplarzy takich się znayduie; ieden kosztuie zło. Pol. 36.

Dnia 4 Czerwca 1799 Ces. Krol. Prefektúra Radłowska wypuszcza w dzierżawę dziesięcinę snopową ktora się od niżey wyrażonych gromad za rok 1799 państwu należy naywięcey daiącemu ato każdą Gromadę z osobna.

Ner. Porządkowy.	*Nazwiska Gromad.*	Pretium Fisci. z Rustykalnych grontow.		z Dominikalnych gruntow.		Vadium.	
		ZR	K	ZR.		R	K
1	Radlow	.		80		8	
2	Niwka	.		46	15	4	38
3	Rudka	35		45		8	
4	Wałł	201		.		20	6
5	Ruda	.		64		6	24
6	Smietana	.		70	30	7	3
7	Wola Radlowska	.		80		8	
8	Łętowiec	416		133		54	54
9	Biadoliny	241		159		40	
10	Bielcza	57		114		6[illegible]	
11	Wokowice	217	15	.		21	45
12	Borzęcin	.		340	30	34	3
13	Szczurowa	764	15	.		76	27
14	Ryllowa	.		43		4	6
15	Niedzielisko	325	30	.		32	33
16	Raysko	31	50	.		3	9
17	Rzachowa	42		.		4	12
18	Zaborow	154		.		5	24
19	Poiawie	120	15	.		12	2
20	Dolęga	220	15	.		22	2
21	Kwikow	53		.		5	18
22	Biała przy Tarnowie	.		87	30	8	45
23	Z Przyborowia dziesięcina do Szczurowskiey plebanii należąca	.		374		37	24
24	Dominium Tarnowice dziesięcina do kantorii Tarnowskiey należąca	.		75		7	30
25	Gromada detto detto detto	50		.		5	
26	Gromada Szczurowska zaarendowanych grontow dworskich dziesięcina	.		213		21	48
27	Detto Biskupska detto detto detto	.		132		13	12

Ci, ktorzy chęć zaarędowania maią, zapraszaią się na wzwyż rzeczony dzień o godzinie 9ty z rana do Radlowskiey urzędowney kancellaryi, przed licytacyą 10 procentowe vadium złożone bydź musi, gdyż bez takiego żaden do licytacy przypuszczonym nie będzie, nakoniec dziesięcina za licytowana zaraz po licytacyi zapłacona bydź musi. Dalsze kondycye można codziennie w tuteyszey kancellaryi przeczytać. To ieszcze wyraża się, że tey *Sprzeczce*, ktorą poddani w przeszłym roku w oddawaniu dziesięciny uiszczali, w protokole licytacyynym zapobieżono, względem czego licytanci naymnieyszego sporu obawiać się nie maią.

Z Urzędu Ces. K. dobr kameralney dyrekcyi w Niepołomicach
dnia 8 Lutego 1799.
Talski.

Na dzień 3go Junii roku teraźnieyszego w C. K. kameralney prefekturze kancellaryi Złocki przeszłoroczna letnia i spodziewaiąca zimowa wełna, ktorą do 16 centnarow wypaść może przez licytacyą przedana bedzie.

Kupuiących na dzień oznaczony o godzinie 9 z rana zaprasza się. W Złoty d. 1 marca 1799.
Jan Navratil, prefekt.

Ponieważ Nayiaśnieyszy *Pan* przez dekret kamery nadworney pod dniem 19go teraźnieyszego miesiąca zapadły nayłaskawiey rozkazać raczył, iż vadium przy blisko nastąpić maiącym zadzierżawieniu C. K. dobr rządowych przez stawaiących licytantow tylko w 10ciu procentach złożone bydź ma, tak ta Naywyższa wola niniieyszym ku powszechney wiadomosci z tym dodatkiem udziela się, iż przezto owe zalecenie vadium 20 od sta w oddziale 4tym, licytacyi przez administracyą dobr rządowych pod dniem 31 stycznia wyznaczoney, ustanowione, znosi się

Z strony C. K. pełnomocney zadworney kommissyi &c. &c.

W Krakowie dnia 29 Marca 1799.

Leopold Fryderyk Schmid, sekretarz Gubernialny.

Gdy przez Ces. Kr. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey konkurs na całym maiatku Pana Franciszka Wysockiego podniesiony został, a taż zadłużona massa tylko 18118 zł. 4 gr. po. Długi zaś obciążaiące ią . . . . 42683 zł. wynoszą. Przeto wszyscy wierzyciele (ktorzy pretensye swoie przeciw teyże massie zadłużoney, w terminie do dnia 12 czerwca 1799 roku wyznaczonym, podawać maią) wzywaią się: ażeby końcem wniyścia w komplanacyą, podług obmowy §. 103. ordynacyi sądowey, dnia 17 czerwca roku bieżącego na godzinę 9 zrana zgromadzili się, żeby maiey potrzebnych można uniknąć krokow a przez to samo i massy dość szczupłey oszczędzić. W Krakowie dnia 11 Marca 1799.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezesa.

Jan Darowski.
Jozef a Cronenfels.
Jan Morak.

Z Rady Ces. Kro. Sądow Szlachec. Krak. Galicyi Zachodniey.

Elsner.

Podaie się do wiadomości niniieyszym pismem, tak obywatelom kraiowym, iako też i miasta Krakowa, iż pewny Niemiec żonaty mieszkaiący w krakowie podeymuie się młode Panienki do siebie na wikt i edukacyą przyiąć, a to w ten niżey opisany sposob: że Panienki w rożnych robotach iako to szyciu, robieniu pończoch, w wszelkim gatunku szydełkowey roboty, damskim stroiu, i iezyku Niemieckim i Francuzkim ćwiczyć się będą. Ugoda zaś w proporcyi stopnią edukacyi nastąpi, z tym dodatkiem, że nadgroda nietylko w gotowych pieniądzach, ale po części i wiktuałach przyięta będzie, co wszystko od układu między stronami maiącego nastąpić zawisło. Ktoby sobie więc życzył korzystać z tego uwiadomienia niech się uda na Szpitalna ulicę pod Nrem: 606 na pierwsze piętro, gdzie zostanie zupełnie zainformowanym. Chędożą się tam także wszelkiego gatunku Niderlandzkie i Braxelskie na sposob Francuzki koronki, tudzież wszystkie iedwabne i atłaskowe wstązki, suknie męzkie, i damskie, wszelkiego rodzaiu pasy, to iest: iedwabne i lite z iak naywiększą dokładnością. Szyia się kolorami, lina, muszłiny czyli suknie zwane organdin. Przytym tenże wyżey wyrażony życzy sobie niektore Panienki bezpłatnie dla nauczenia tych wszystkich robot do umowionego czasu przyiąć. Wyżey rzeczony podeymuie się także kilku Panienkom, lub też młodzieńcom wraz chcącym się uczyć, godzinę na dzień Niemieckiego ięzyka lekcye dawać.

Per Juditium Magistratus & districtus Localis Cæs. Regiæ liberæque Civitatis Montanæ Wieliczka, omnibus quorum interest, aut quomodocunque interesse poterit, præsentium Valvalium Litterarum medio notum redditur, super universa Adami Georgii binominis Wretowski Civis & Vini questoris Vielicensis substantia concursum creditorum sub hodierno excitari: hunc igitur in finem omnes ii, qui adversus dictum cridarium concessis sancita lege mediis jus agendi evincibile se habere crediderint, convocantur, ut usque ad diem 30. Aprilis an. cur. 1799 contra juris utriusque doctorem & universalem advocatum Mssum Liebich qua constitutum litium Curatorem inacionando liquident, unaque pro obligatione sua doceant, in quanam classe collocandi veniant, vel vero eodem in præfixo superius termino dicta die designato, coram delegata gremiali commissione liquidatoria eatenus personaliter aut per legitime institutos Mandatarios suos comparere noverint, quapropter per expressum additur, quod juxta Analogiam §phorum 25 & 29 Cod. Cri. omnes ii Creditores, qui se in memorato termino, aut intra ejusdem intervallum præscripta superius modalitate non insinuaverint, seque intuitu deducendæ liquiditatis prætensionum suarum apud obæratum habitarum, ad hocce massam cridalem pertractans judicium convertere prætermisserint, etiamsi ipsis jus compensationis competeret, vel proprium bonum ex massa repetendum haberent, vel demum prætensio eorundem super bono obæratæ massæ immobili speciali hypotheca provisa consequenter tabulariter prænotata foret, pro præclusis & jure suo cadentibus habebuntur, vice versa quinimo si massæ aliquid deberent, illaque adversus ipsos solita actione jus prosecuta fuerit, non obstante compensationis, proprietatis vel Hipothecæ jure quod creditoribus juste secus competeret, debitum massæ solvere tenebuntur, his itaque conformiter omnis agito sibique a damno per incuriam ne fors emergendo possibili caveto, haec enim dictant sancitæ pro Cæs. Reg. hæreditaris terris Leges.

Josephus de Nicoledon, syndicus.
Jacobus Roczyński, assessor.

Ex Consilio Magistratus & localis Judicii districtus Cæs. Reg. libere Montaneque Civitatis Wieliczka die 15 Januarii 1799.

Jacobus Kafischy, actuarius

JP. Wawrzeniec Borucki, czyni wiadomo publiczności, że na żądanie obywateli włożony na siebie obowiązek przysługi ma sobie rożne podane dobra, przeznaczone wsprzedarz, w procencie puszczenia, i arendy. — Rownie ma i pretendentow do posseſsyi wspomnionego wyrażenia, oraz gdyyb sobie kto życzył summ zaciągać, i w tych dobra wypuszczać. — Aby zaś dokładniey i naydogodniey wypełniał checi obywatelskie, uprasza iżby wcześnie przed S. Janem następuiącym tak maiący dobra, kapitały iako życzący ich sobie, do niego się zgłosili, do Krakowa za Mikołayską fortkę tymczasowo stoiącego pod Nrem: 250. Będzie iego naypierwszym celem, nayużyteczniey przysługę wypełnić. — Na pocztę J. C. K. Mci przesyłaiąc wyciąg intrat, lub inwentarze dobr oddawane bydź maią franco, a tak wyżey wyrażonemu z poczty odniesione będą.

Ces. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Jozefowi Sienkiewiczowi: że kurator maſsy po ś. p. Michale Sienkiewiczu adwokat Hołowko u sądow tych: o zapłacenie summy 4753 zł. 16 gr. Pol. załobę na niego podał, i o pomoc sądu, ie sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. Państwa h dziedzicznych znayduie się iemuż Panu Jozefowi Sienkiewiczowi adwokata tuteyszego Miłkowskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proceſs ten, podług ordynacyi sadowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem ninieyssym tym końcem upomina sie: ażeby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sadom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskuteczznieysze osadzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą samby sobie, podług opiewu C. Kr. praw, przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey w Krakowie dnia 23 Lutego 1799.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymnią tym edyktem Pani Antoninie z Slaskich Olizarowy i Panu Tadeuszowi Olizarowi małzonkom, dobr Poborowice w cyrkule Krakowskim leżących dziedzicom: że Pan Jędrzey Rylski u sądow tych, o zapłacenie summy 15,05 zł. Pol. 17 gr. z prowizyą, załobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowani zostaią, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych, znayduią się, onymże Olizarom małżonkom, adwokata tuteyszego Pana Zarzeckiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proceſs ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie, oni przeto edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest, aż do dnia 1go czerwca 1799 sami staneli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastepcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używali, ktore do obrony swey sprawy za nayskuteczznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie, podług opiewu C. K. Praw wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikaiącą swey własney winie przypisać winni będą.

Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 25 Lutego 1799 roku.
Ascher.

Dnia 30 kwietnia r. b. w kancellaryi Ces. Kr. cyrkularney Tarnowskiey o godzinie 9 z rana Ces. Kr. prefektura Radłowska, Prebendę kantorya zwaną i dworek do tey należący w Tarnowie położone w trzech letnią arendę to iest od 24 czerwca 1799 aż do 23 czerwca 1802 roku, każde z osobna przez publiczną licytacyą wypuścić zamyśla:

Cena fiskalna wynosi z folwarku Kantorya	157 Zło. Ryń.	46 2/8
- - - - z Dworku . .	23 . .	29 4/8

Licytanci zechcą sie wspomnionego dnia 30 kwietnia o godzinie 9 z rana w Ces. Kr. cyrkularney Tarnowskiey kancellaryi znaydować i dziesięć procentowym zastawem (vadium) zaopatrzyć się.

Arendy kondycye przy Licytacyi w kraiowym iezyku dokładnie ogłoszone zostaną, o ktorych także codziennie w kancellaryi C. Kr. Prefektury Radłowskiey zainformować się można.

Z Urzędu Ces. Kr. Dyrekcyi Kameralney. W Niepołomicach dnia 15 Marca 1799.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymnią wszystkim którym otem wiedzieć należy, szczegolniey zaś wierzycielom Józefa Boskiego na dobrach Białobrzegi zabespieczonym, że też dobra Białobrzegi Józefa Boskiego dziedziczne w cyrkule Radomskim leżace, na żądanie wierzyciela Pana Antoniego Siarczyńskiego w summie 2500 czer: przez publiczną licytacyą sprzedane będą.

Do licytacyi tych dobr naznacza się termin na dzień 27 maia roku bieżacego, z tym dodatkiem: że gdyby wczasie tey licytacyi rzeczone dobra w cenie szacunkowey lub wyżey sprzedane bydź nie mogły; podług §. 432. Ordynacyi sądowey, powtorna licytacya, a gdyby i w tey kupiec sie za cenę szacunkową nie znalazł, trzecia podobnaż licytacya naznaczona będzie, w czasie ktorey dobra Białobrzegi nizey nawet ceny szacunkowey sprzedane zostaną.

Kto sobie zatym dobr tych nabydź życzy, ma sie na dniu naznaczonym o godzinie 9 z rana w sądach tuteyszych znaydować. Wolno się każdemu zostawuie detaxacyą dobr rzeczonych i obowiązki na kupuiącego włożone w tuteyszey przeczytać sobie registraturze.

W Krakowie dnia 21 lutego 1799 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Olechowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicy zachodniey.

Ponieważ na dzień 15go marca d. 7. licytacya propinacyi na państwie Osieckim i młynow w Więzownicy, Gaikowie i Bukowie na tymże państwie będącym trzymana nie była, a to dla nie przytomnych licytatorow.

Dla tego powtorna licytacya na dzień 9ty Junii r. t. w tuteyszy kancelaryi dobr kammeralnych prefektury Złockiey trzymana będzie. Na ktory dzień ochotę maiących licytować zaprasza się.

W Złocie dnia 16go Marca 1799.

Jan Navratil, prefekt.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniey mocą ninieyszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono iest, aby do ogolnie wszystkich przedtym w Woiewodztwie Sandomirskim Galicyi zachodniey teraz zaś w cyrkule Kieleckim leżących tek ruchomych, iako i nieruchomych dobr Folwarki zamias em Busko leżące Pana Franciszka Wysockiego właściwe zbieg wierzycielow był otwarty. Ninieyszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczaią sie, ażeby aż do dnia 12 czerwca 1799 pretensye swoie przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie adwokata Józefa Niemetza Kuratora massy konkursowey, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klassie umieszczonemi bydź żądaią, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcey słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonego dłużnika w cyrkule Kieleckim znayduiących się dobr, bez żadnego wyięcia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspolnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z massy domagać sie mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należącey zabespieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby massie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sadowego w Rozdziale 9tym §. 86 obranie administratora massy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane iest, przeto wszystkich wierzycielow na d. 15 czerwca 1799 o godzi. 9 z rana do tuteyszego C. K. sądu szlach. tym napomnieniem zwołuie sie, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator massy w osobie P. Bonaw. Rożańskiego lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycielow, do którey iednak nikt, iak tylko wierzyciel tey samey massy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obroną bydź ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi massy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95. Zbioru sądowego na ich niebespieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tuteyszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi. Dan w Krakowie d. 11 marca 1799.

W nieprzytomności JW. Prezesa,

Dorowski.

Cronenfels.

Morak.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Cracoviensi Galiciæ Occidentalis.

Eisner.

Podaie się do wiadomości publiczności, iż dnia 30. Miesiąca kwietnia r. b. 1799. o godzinie 9. ranney kamienica w mieście Kazimierzu ulicy Szewskiey pod liczba 91, stoiąca tam na gruncie teyże kamieniey przez licytacyią za gotowe pieniądze sprzedawana będzie. Na ktorą to licytacyą publiczność na wyżey oznaczony czas i mieysce zaprasza się. W Kazimierzu d. 4. Kwietnia 1799. r.

Jan Nep. Wistoc i Dell. Kommissarz mp.

Aptekarz miasta cyrkularnego Radomia, Jan Burchard, powodowany czystą patryotyczną gorliwością, zrzekł się zapłaty za lekarstwa, na uleczenie dwoch od psa wściekiego ukąszonych żołnierzy, dostarczone, i offiarował summę za nie należącą zło. ryń. 16 kr. 37 wynoszącą, w sposobie dobrowolney offiary woienney. W Krakowie d. 27 Marca 1799.

Ze strony Ces. Kr. pełnomocney kommissyi zadworney Galicyi zachodniey.

Ponieważ się na licytacyi 8 stycznia t. r. względem potrzeb kancelaryi dla tuteyszych instancyi rządowych do dostarczania rożnych gatunkow papieru nikt maiący chęć arendowania nie zgłosił, przeto na nowo dnia 23go kwietnia t. r. w C. K. dyrekcyi expeditu gubernialnego rzeczone dostarczanie papieru dla C. K. Gubernium C. K. sądow appellacyynych C. K. sądow szlacheckich Krakowskich, buchalteryi prowincyonalno rządowey, kameralney kassy głowney wypłacaiącey, kassy bankocetlowey, administracyi celney, tudzież bankowey stemplowey, i dobr rządowych, interimalney dyrekcyi budownicey, urzędu menniczoprobiernego, dyrekcyi policyyney, jeneralnego urzędu taxalnego, prokuratoryi kamery, i Krakowskich sądow kryminalnych na trzy lata od 1 maia t. r. zaczynaiąc temu w arendę puszczone zostanie, ktory się podeymie naylepsze gatunki papieru za naytanszą cenę dostarczać.

Ceny fiskalne rożnych gatunkow papieru są następuiące:

	Zł. Ryń:	Kr:			
Za ryzę papieru Hollenderskiego pocztowego	4	55	konceptowego	2	35
ordynaryynego	3	10	rygałowego	13	
kancelaryynego formatu wielk:	4	10	Median zwanego	12	
			do pakowania formatu wielk:	5	
			małego	4	15

Każdy na licytacyą przychodzący a chęć zaarendowania maiący powinien się opatrzyć w potrzebne probki papierowe, i gotowe lub niesprzeczną kaucyą fideiussoryczną tysiąc złotych ryń. wynoszącą, tudziesz zakładem (vadium) po 10 od sta mianowicie od summy wypływaiącey z rozchodu artykułow, to iest 500 zł. ryń. Ktory to zakład po akceptowanym resultacie licytacyynym i potwierdzonym kontrakcie do summy złożyć się maiącey kaucyi powrocony będzie, gdyby zaś kontrahent od piewszey arendy przed zawarciem kontraktu odstąpić, tedy takowy zakład na korzyść skarbową weydzie.

We wszystkich dalszych warunkach mogą się maiący chęć arendowania w tuteyszey C. K. dyrekcyi expeditu gubernialnego rozpatrzyć, a zatym do niey poprzednie się udać. W Krakowie dnia 8 Marca 1799.

Leopold Szmid.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem panu Ignacemu Bystrzanowskiemu: że Pan Wicenty Kruszewski u sadow tych, o zapłaczenie summy 2753. zło: pol. za Daniny, wczasie dzierżawy dobr Dąbie, przez woysko nieprzyiacielskie wymuszone, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znayduie się, temuż Panu Bystrzanowskiemu Adwokata tuteyszego pana Bronickiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby wczasie przyzwoitym, to iest w przeciągu 90. dni sam stanał, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych srzodkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezessa
Krauss.
Jos: de Cronenfels.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 13. Marca 1799.
Elsner.